

Arrest

nr. 76 471 van 5 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 19 december 2006 het Rijk binnen en diende op 14 april 2011 een tiende asielaanvraag in. Op 30 november 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Aasha Caddo (Somaliland) en te behoren tot de Walaloon-clan (< Issa).

Op 20 december 2006 diende u een eerste asielaanvraag in, die door de Dienst Vreemdelingenzaken ontvankelijk werd verklaard op 9 januari 2007. Niettegenstaande de Dienst Vreemdelingenzaken uw asielaanvraag op 9 januari 2007 ontvankelijk verklaarde besliste het Commissariaat-generaal dd. 4 oktober 2007 over te gaan tot een technische weigering. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 10 december 2007 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal genomen dd. 22 mei 2008. Op 12 juni 2008 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd gehandhaafd bij arrest van 5 november 2008 (arrestnummer 18382). U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 12 december 2008 diende u een derde asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van inoverwegingname van deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen op 5 februari 2009. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 12 februari 2009 diende u een vierde asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van inoverwegingname van deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen op 20 maart 2009. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 25 maart 2009 diende u een vijfde asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van inoverwegingname van deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen op 29 april 2009. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 6 mei 2009 diende u een zesde asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van inoverwegingname van deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen op 11 mei 2009. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 18 mei 2009 diende u een zevende asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van inoverwegingname van deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen op 3 juni 2009. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 11 juni 2009 diende u een achtste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 16 juli 2009 beviel u van een zoon, H. H. M., te Sint-Truiden. De vader van uw zoon is M. B. die de Sierra Leonse nationaliteit zou bezitten. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal genomen dd. 16 november 2009. Op 21 december 2009 diende u bij de Raad- voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd gehandhaafd bij arrest van 13 april 2010 (arrestnummer 41534). U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 24 juni 2010 diende u een negende asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot afstand van asielaanvraag (technische weigering) werd door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen op 15 juli 2010. U keerde niet naar uw land van herkomst terug. Op 15 februari 2011 beviel u van een dochter, A. H. M., te Herentals. De vader van uw dochter is M. B. die de Sierra Leonse nationaliteit zou bezitten.

Op 14 april 2011 diende u een tiende asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 14 april 2011) en het Commissariaat-generaal (dd. 29 augustus 2011) blijkt dat u blijft bij de verklaringen die u in het kader van uw achtste asielaanvraag aflegde. U voegde er aan toe dat u intussen een alleenstaande moeder met 2 kinderen bent. U vreest dat uw dochter, A. H. M., bij terugkeer naar uw land van herkomst vrouwenbesnijdenis oftewel vrouwelijke genitale verminking (Female Genital Mutilation (FGM)) zal ondergaan aangezien uw moeder u reeds liet weten dat het haar wens is dat uw dochter besneden zou worden. U vreest eveneens dat de Somaliërs u zouden vervolgen omdat u 2 kinderen heeft van een buitenlander die geen etnische Somali is. U legde ter staving van uw tiende asielaanvraag volgende documenten neer: een Somalisch paspoort op naam van H. H. M. (A 01368140) uitgereikt op 14 november 2010 te Mogadishu, een uittreksel uit het register van de akten van geboorten (nr. 0353) op naam van uw zoon H. H. M. uitgereikt op 30 juli 2009 te Sint-Truiden, een uittreksel uit het register van de akten van geboorte (nr. 0146) op naam van uw dochter A. H. M. uitgereikt op 1 maart 2011 te Herentals, een medisch attest van niet-besnijdenis van uw dochter A. uitgereikt door Dr. C. Algoet op 2 september 2011 te Herentals en een envelop van DHL (nr. 3605511755) verstuurd vanuit Mogadishu naar Nederland.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw achtste asielaanvraag voorlegde onvoldoende blijken te zijn om een "vrees voor vervolging" zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag door de Commissaris-generaal op 4 oktober 2007 een technische weigering werd genomen.

Ten tweede kan worden opgemerkt dat in het kader van uw tweede asielaanvraag door de Commissaris-generaal op 22 mei 2008 een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen op basis van de bedrieglijkheid van uw verklaringen. Meer bepaald werd in deze beslissing betwist dat u werkelijk afkomstig zou zijn uit Somaliland en de-Somalische nationaliteit zou bezitten. In het licht hiervan werden dan ook de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die zich in Somaliland zouden afgespeeld hebben in twijfel getrokken. Vervolgens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 5 november 2008 onder meer geconcludeerd "verzoekster toont haar nationaliteit niet aan" (zie arrest RvV nr. 18382).

Ten derde kan worden opgemerkt dat in het kader van uw achtste asielaanvraag door de Commissariaat-generaal op 16 november 2009 opnieuw een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Meer bepaald werd in deze beslissing geargumenteed dat uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw achtste asielaanvraag voorlegde onvoldoende bleken te zijn om een "vrees voor vervolging" zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken (zie beslissing Commissariaat-generaal dd. 16 november 2009. Vervolgens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 13 april 2010 onder meer geconcludeerd "Verzoekers aangemeten Somalische nationaliteit is bedrieglijk" en "Hoe dan ook verzoekster is mogelijk etnisch Somalische, doch dit bepaalt geenszins haar nationaliteit" (zie arrest RvV nr. 41534).

Met betrekking tot de nieuwe elementen die u voorlegde om uw tiende asielaanvraag te staven kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

Wat betreft het door u voorgelegde Somalisch paspoort op naam van H. H. M. (A 01368140) uitgereikt op 14 november 2010 te Mogadishu kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste kan opgemerkt worden dat het door u voorgelegde paspoort zowel aangevraagd als uitgereikt werd in uw afwezigheid gezien u op dat moment in België verbleef (p. 6). U verklaarde in dit verband dat uw moeder het document aanvraag bij de lokale autoriteiten van Mogadishu (p. 5) en door uw moeder verstuurd werd naar een vriend in Nederland (p. 4). In dit verband kunnen er tevens vraagtekens geplaatst worden bij de handtekening (signature of holder) die uw paspoort bevat (zie informatie in administratief dossier). Daarenboven is het merkwaardig dat het door u voorgelegde paspoort stelt dat u gedomicileerd bent in Mogadishu (zie informatie in administratief dossier) hoewel u zelfs stelde nooit in Mogadishu gewoond te hebben (p. 6). Tot slot is het merkwaardig dat het door u voorgelegde paspoort een paspoort betreft van de Somali Democratic Republic en uitgereikt werd in Mogadishu (Zuid-Somalië) in 2010 (zie informatie in administratief dossier) hoewel u verklaarde geboren te zijn in Aasha Caddo (p. 2), beweerde steeds in Aasha Caddo gewoond te hebben (p. 2) en stelde dat Aasha Caddo gelegen is in Somaliland (p. 2). Immers, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat u afkomstig bent uit de Republic of Somaliland die in 1991 haar onafhankelijkheid uitriep (zie informatie in administratief dossier) en dat de Somalilandse autoriteiten hun eigen paspoorten uitgeven (zie informatie in administratief dossier). Het door u voorgelgde paspoort komt aldus frauduleus voor en herstelt geenszins de door u afgelegde ongeloofwaardige verklaringen dat u de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Wat betreft de door u voorgelegde envelop van DHL (nr. 3605511755) verstuurd vanuit Mogadishu door A. S. A. naar M. A. S. N. in Nederland kan enerzijds gezegd worden dat de inhoud van deze envelop geenszins geverifieerd kan worden en anderzijds dat een zending uit Somalië gestuurd naar een derde geenszins een bewijs vormt voor de door u beweerde Somalische nationaliteit.

Wat betreft het door u voorgelegde medisch attest van niet-besnijdenis van uw dochter A. uitgereikt door Dr. C. A. op 2 september 2011 te Herentals en uw verklaringen waarbij u "vrees voor vervolging" aanhaalde uit hoofde van uw dochter A. (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 29 augustus 2011, p. 6) omwille van de vrouwenbesnijdenis oftewel vrouwelijke genitale verminking (FGM) die zij mogelijk

zou ondergaan in Somalië, dient het volgende te worden opgemerkt. De door u ingeroepen vrees voor vervolging dient beoordeeld te worden ten opzichte van uw land van herkomst. Gezien tijdens uw opeenvolgende asielaanvragen bleek dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten en werkelijk afkomstig zou zijn van Aasha Caddo (Somaliland) en uw land van herkomst bijgevolg niet bepaald kan worden, kan de door u ingeroepen vrees dan ook niet beoordeeld worden. Bovendien is in het licht hiervan - indien er al sprake zou kunnen zijn van een vrees voor besnijdenis in hoofde van uw dochter - het eveneens onmogelijk voor het Commissariaat-generaal om na te gaan of u al dan niet eventueel bescherming kan genieten in uw 'werkelijke' land van herkomst en of er daar eventueel een reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het door u voorgelegde uittreksel uit het register van de akten van geboorte (nr. 0353) op naam van H. H. M. uitgereikt op 30 juli 2009 te Sint-Truiden en het door u voorgelegde uittreksel uit het register van de akten van geboorte (nr. 0146) op naam van uw dochter A. H. M. uitgereikt op 1 maart 2011 te Herentals, wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen.

Wat betreft uw beweringen dat u bij eventuele terugkeer naar Somalië vreest vervolgd te zullen worden door de Somaliërs omdat de vader van uw kinderen geen etnische Somali is (p. 7) kan gezegd worden dat uw vrees niet beoordeeld kan worden aangezien u niet aannemelijk kon maken afkomstig te zijn uit Somalië en uw land van herkomst bijgevolg niet kan bepaald worden.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Bovendien kan worden opgemerkt dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag dd. 20 december 2006 van het Commissariaat-generaal dd. 4 oktober 2007 een technische weigering ontving hetgeen toch wijst op een gebrek aan belangstelling wat betreft de door u ingediende asielaanvraag.

Uw reisweg kan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw opeenvolgende asielaanvragen niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de nieuwe elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster beroept zich op de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de schending van de materiële motiveringsverplichting, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Verzoekster beroept zich tevens op een schending van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Verder haalt verzoekster nog de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 3 EVRM.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te

stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

2.5. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.6. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De bevoegdheid van de Raad is aldus beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Dit belet geenszins dat de Belgische asielinstanties alle elementen van het administratief dossier mee in aanmerking nemen bij de beoordeling van de nieuwe asielaanvraag. Immers dienen de asielinstanties, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens na te gaan die zij nodig hebben om een beslissing te kunnen nemen. Overigens geen enkele wetsbepaling verbiedt dat, in het kader van opeenvolgende asielverzoeken uitgegaan wordt van de gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

De Raad stelt dienaangaande vast dat in het kader van verzoeksters tweede asielaanvraag door de commissaris-generaal op 22 mei 2008 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen op basis van de bedrieglijkheid van verzoeksters verklaringen. Meer bepaald werd in deze beslissing betwist dat verzoekster werkelijk

afkomstig zou zijn uit Somaliland alsook haar beweerde Somalische nationaliteit. In het licht hiervan kon dan ook geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten die zich in Somaliland zouden afgespeeld hebben. Vervolgens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 5 november 2008 onder meer geconcludeerd “*verzoekster toont haar nationaliteit niet aan*” (zie arrest RvV 5 november 2008, nr. 18382).

De Raad stelt tevens vast dat in het kader van verzoeksters achtste asielaanvraag door de commissaris-generaal op 16 november 2009 opnieuw een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Meer bepaald werd in deze beslissing geargumenteed dat verzoeksters verklaringen en de nieuwe elementen die verzoeksters in het kader van haar achtste asielaanvraag voorlegde onvoldoende bleken te zijn om een “*vrees voor vervolging*” zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een “*reëel risico op het lijden van ernstige schade*” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken (zie beslissing Commissariaat-generaal van 16 november 2009). Vervolgens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 13 april 2010 onder meer geconcludeerd “*Verzoeksters aangemeten Somalische nationaliteit is bedrieglijk*” en “*verzoekster is mogelijk etnisch Somalische, doch dit bepaalt geenszins haar nationaliteit*” (zie arrest RvV 13 april 2010, nr. 41 534).

Derhalve werd reeds definitief vastgesteld dat verzoekster niet de Somalische nationaliteit geniet, dat haar beweringen in deze frauduleus zijn en dat ook haar afkomst uit Somaliland niet kan overtuigen.

3.2. Verzoekster meent dat de commissaris-generaal de authenticiteit van het door haar naar voren gebracht paspoort had dienen te onderzoeken, hetgeen *in casu* niet zou zijn gebeurd. Verzoekster meent dat het CGVS zich louter door speculaties heeft laten leiden. Men kan immers niet met het blote oog vaststellen of een document al dan niet vals is of niet. Inzake de handtekening, stelt verzoekster dat zijn een volmacht heeft gegeven aan haar moeder. Dat er in haar paspoort “Mogadishu” als woonplaats wordt vermeld zou evenmin betekenen dat het geen authentiek document is. Volgens verzoekster betekent dit dat het CGVS niet heeft kunnen aantonen dat haar paspoort vals is, waardoor haar nationaliteit niet betwist zou kunnen worden.

Verzoekster gaat er ten onrechte van uit dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. Immers het beoordelen van de authenticiteit van neergelegde documenten is niet eenduidig verbonden aan de bewijswaarde van deze feiten uit het asielrelaas die de asielzoeker wenst te onderbouwen. De Raad kan daarenboven de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. De bewijskracht behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 van; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335) noch dient te Raad het tegendeel bewijzen. Ten slotte is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de verklaringen van de asielzoekers en van andere objectieve criteria. Verzoekster gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoekster dient daarenboven niet louter documenten neer te leggen maar zij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Er werd dienaangaande reeds vastgesteld dat verzoekster haar nationaliteit niet aannemelijk maakt.

3.2.1. Verzoekster is niet ernstig waar zij meent dat het CGVS geen onderzoek gedaan heeft naar de authenticiteit van het paspoort wanneer de bestreden beslissing hieromtrent uitgebreid stelt: “*Wat betreft het door u voorgelegde Somalisch paspoort op naam van H. H. M. (A 01368140) uitgereikt op 14 november 2010 te Mogadishu kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste kan opgemerkt worden dat het door u voorgelegde paspoort zowel aangevraagd als uitgereikt werd in uw afwezigheid gezien u op dat moment in België verbleef (p. 6). U verklaarde in dit verband dat uw moeder het document aanvraag bij de lokale autoriteiten van Mogadishu (p. 5) en door uw moeder verstuurd werd naar een vriend in Nederland (p. 4). In dit verband kunnen er tevens vraagtekens geplaatst worden bij de handtekening (signature of holder) die uw paspoort bevat (zie informatie in administratief dossier). Daarenboven is het merkwaardig dat het door u voorgelegde paspoort stelt dat u gedomicilieerd bent in*

Mogadishu (zie informatie in administratief dossier) hoewel u zelfs stelde nooit in Mogadishu gewoond te hebben (p. 6). Tot slot is het merkwaardig dat het door u voorgelegde paspoort een paspoort betreft van de Somali Democratic Republic en uitgereikt werd in Mogadishu (Zuid-Somalië) in 2010 (zie informatie in administratief dossier) hoewel u verklaarde geboren te zijn in Aasha Caddo (p. 2), beweerde steeds in Aasha Caddo gewoond te hebben (p. 2) en stelde dat Aasha Caddo gelegen is in Somaliland (p. 2). Immers, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat u afkomstig bent uit de Republic of Somaliland die in 1991 haar onafhankelijkheid uitriep (zie informatie in administratief dossier) en dat de Somalilandse autoriteiten hun eigen paspoorten uitgeven (zie informatie in administratief dossier). Het door u voorgelegde paspoort komt aldus frauduleus voor en herstelt geenszins de door u afgelegde ongeloofwaardige verklaringen dat u de Somalische nationaliteit zou bezitten.”

De Raad treedt deze motieven integraal bij en wijst nogmaals op de bij het administratieve dossier toegevoegde informatie waaruit uitdrukkelijk en herhaaldelijk blijkt dat er sinds 1991 geen officiële nationale paspoorten meer werden uitgereikt in Somalië en dat, met uitzondering van een aantal buurlanden en sommige Arabische staten, geen enkele staat dergelijke paspoorten aanvaardt als zijnde officiële documenten. Hierin wordt tevens vermeld dat (ver)vals(t)e Somalische paspoorten bijzonder gemakkelijk te verkrijgen zijn en dat sommige Somalische ambassades in het buitenland blanco paspoorten hebben verkocht om hun activiteiten te financieren. Dienaangaande wijst de Raad erop dat het Cedoca-onderzoek verricht wordt door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar en het dan ook toekomt aan verzoeker om gegronde, objectieve en concrete elementen aan te dragen die deze informatie kunnen weerleggen, *quod in casu non*. Derhalve concludeert de Raad dat dit paspoort frauduleus is.

3.2.2. Het neergelegde paspoort vertoont bovendien inhoudelijke anomalieën. Verzoeksters bewering dat zij aan haar moeder een volmacht zou hebben gegeven, kan op geen enkele manier verklaren waarom verzoeksters moeder een officieel paspoort in naam van verzoekster zou kunnen tekenen. Derhalve werd correct vastgesteld dat het paspoort geen authentieke handtekening van verzoekster bevat. Evenmin kan verzoekster beweren dat de vermelding van Mogadishu als woonplaats in haar paspoort niet zou betekenen dat het geen authentiek document is. Immers verzoekster verklaarde dienaangaande uitdrukkelijk *“dat is een fout want ik woonde nooit in Mogadishu”* (gehoorverslag p. 6). Documenten hebben in deze enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, wat *in casu* niet het geval is. Ten slotte licht verzoekster niet toe waarom, indien ze zoals ze zelf beweert toch afkomstig is uit Somaliland, haar moeder dan niet in Somaliland een paspoort aanvraag.

3.2.3. Daarenboven kan verzoekster niet ernstig zijn waar zij beweert dat haar paspoort dezelfde gegevens vermeldt als het eerder door haar neergelegde geboortecertificaat. Dienaangaande werd immers reeds eerder geoordeeld: *“Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoekster in het kader van haar achtste asielaanvraag wederom haar geboorteakte neerlegt, die reeds werd beoordeeld in het kader van haar tweede asielaanvraag, waar geconcludeerd werd dat het document frauduleus voorkomt. Verzoekster voert in het kader van haar achtste asielaanvraag geen nieuwe elementen aan die deze vaststellingen kunnen vitiëren, noch toont zij aan dat de Commissaris-generaal verkeerdelijk zou oordelen dat er in Somalië sinds het uitbreken van de oorlog geen officiële identiteitsdocumenten werden uitgereikt, wat bovendien bevestigd wordt door het attest van de FOD Buitenlandse Zaken dat verzoekster toevoegt aan het verzoekschrift. Verzoekster gaat er bovendien aan voorbij dat om enige bewijswaarde te hebben, neergelegde documenten ondersteund moeten worden met geloofwaardige, overtuigende verklaringen. Uit het administratieve dossier blijkt echter dat verzoekster in het kader van haar tweede asielaanvraag uitvoerig ondervraagd werd aangaande haar regio van herkomst en dat bleek dat haar kennis van het Somalische clansysteem en over de Somalische geopolitieke situatie geheel ontoereikend was zodat haar voorgehouden Somalische nationaliteit geenszins kan overtuigen.”*

3.2.4. Verder meent verzoekster dat de door haar neergelegde envelop van DHL wel degelijk de inhoud ervan aantoonde en dus geacht wordt bewezen te hebben. Verzoekster benadrukt dat deze envelop niet naar een derde doch wel naar een betrouwbare kennis van haar werd verstuurd. De gegevens van deze persoon staan op de envelop zodat de commissaris-generaal de echtheid ervan op die manier had kunnen verifiëren.

Opnieuw kan verzoekster allerminst ernstig zijn daar waar zij meent dat uit een eenvoudige vermelding onder de rubriek *“full description of contents”* op een envelop, het bestaan van de hierop vermelde documenten bewezen is. Het is aan verzoekster om de documenten voor te leggen en de loutere

verwijzing naar "*Somali passport*" en "*birth & marriage certificates*" op een envelop kan hier op geen enkele manier in tegemoet komen. Verzoeksters verder argumentatie in deze is dus niet dienstig.

3.2.5. Verzoekster vraagt verder dat men een taalanalyse van haar dialect zou uitvoeren om op die manier te kunnen aantonen dat zij wel degelijk het Somalisch van Somalië spreekt en geen ander dialect. Zoals reeds eerder aangehaald werd reeds definitief vastgesteld dat verzoekster niet de Somalische nationaliteit geniet en dat haar beweringen in deze frauduleus zijn. Daarenboven houdt het spreken van een bepaald Somalisch dialect niet noodzakelijk in dat men ook geboren is en altijd verbleven heeft in de desbetreffende regio, ook dialecten kunnen aangeleerd worden. Verzoekster is vrij aan te tonen dat dit niet het geval is.

3.2.6. Derhalve stelt de Raad vast dat zowel verzoeksters paspoort als haar vroeger neergelegde geboortecertificaat frauduleus zijn. Daarenboven is haar verklaring de Somalische nationaliteit te genieten eveneens manifest onwaarachtig zodat verzoekster op zeer ernstige wijze tekortschiet in de op haar rustende medewerkingsplicht. Derhalve kan verzoekster niet worden gevolgd waar zij meent dat haar goede trouw niet in twijfel mag worden getrokken. Daar waar het verzoekschrift vermeldt "*dat de opgegeven reden niet voldoet aan de motiveringsplicht en zij geen rekening hebben gehouden met de beslissing van het CGVS van 2005 waarbij gesteld wordt dat aan de identiteit van verzoeker niet wordt getwijfeld*" en gelijkaardige beweringen, gaat de Raad ervan uit dat het hier een materiële vergissing betreft, te meer daar verzoeksters eerste asielaanvraag dateert van 2006 en er in geen enkele asielaanvraag geloof werd gehecht aan verzoeksters voorgehouden nationaliteit.

3.3. Verzoekster onderneemt in dit verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen noch brengt zij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.3.1. Aangezien verzoekster noch de Somalische noch de Somalilandse nationaliteit aantoont stelt de CGVS terecht dat haar vrees voor de besnijdenis van haar dochter evenmin kan worden beoordeeld in het kader van deze landen. Bovendien hebben verzoeksters kinderen geen van beide nationaliteiten aangezien de vader, die zoals verzoekster ter terechtzitting bevestigd de kinderen heeft erkend, geen Somali is.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Waar verzoekster aanvoert dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze motiveert waarom haar de subsidiaire beschermingsstatus niet wordt toegekend, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

4.3. Waar verzoekster stelt dat er, ten onrechte, geen onderzoek werd gevoerd naar de door haar aangehaalde asielmotieven, *in casu* haar vrees om bij eventuele terugkeer naar Somalië vervolgd te zullen worden omdat haar rechten als alleenstaande moeder en vrouw in een strikt Islamitisch land beperkt zijn, zij als traditioneel getrouwde vrouw twee buitenechtelijke kinderen heeft, de vader van haar kinderen geen etnische Somali is en haar dochter bovendien het risico loopt besneden te worden, merkt de Raad op dat wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan de naar voren gebrachte nationaliteit en bijgevolg evenmin aan het aangebrachte asielrelaas, zij zich evenmin kan steunen op de elementen die aan de basis van haar relaas liggen om aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

4.4. Wat artikel 48/4 §2 c van de vreemdelingenwet betreft benadrukt de Raad dat, aangezien verzoeksters voorgehouden Somalische nationaliteit geenszins kan overtuigen, zij evenmin aannemelijk maakt dat haar vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië. De Raad benadrukt in deze tevens dat er in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van vreemdelingenwet) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Derhalve worden de motieven die hiermee verband houden evenals de toegevoegde internetartikelen, evenmin dienstig aangevoerd.

4.5. Verzoekster heeft ook in deze tiende asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK